

ПРОМІНЬ ПРОСВІТИ

E-mail: kmpzt@ukr.net

Число 7 (27)
квітень
2018 р.

За вас правда, за вас слава і воля свята!

Газета ГО «Криворізьке міське правозахисне товариство»

Ми тут: <http://www.kmpzt.org.ua> На фейсбуці — у групі "ПРОМІНЬ ПРОСВІТИ ЄДНАННЯ"

**ЩО НАС ПРИВЕДЕ ДО УСПІХУ:
ідея суспільного мовлення
чи реальність "Телерадіоотари"?**

(Читайте на 3-й стор.)

ПЕРЕДПЛАТИТЬ ГАЗЕТУ, ЯКА ВАС ЗАХИЩАЄ!

Передплатіть нашу газету «Промінь Просвіти Є», газету, яка переймається питаннями розбудови Української держави на рівні області та Криворіжжя, а також – розбудови й організації системи самоврядування громад у регіоні. Наша позиція – діяти при цьому виключно на базі дотримання прав людини й послідовного виконання вимог, записаних у Конституції України.

Вся необхідна інформація для передплати цього громадсько-політичного видання патріотичного спрямування міститься в довіднику «Укрпошти» під назвою «Каталог місцевих видань України. Дніпропетровська область», на сторінці восьмій.

Зробити передплату можна в будь-якому відділенні «Укрпошти» на території Дніпропетровщини. Передплатний індекс газети 60093. А вартість передплати (включно з оплатою поштових послуг) складає: на 3 місяці – 16 гривень 78 копійок, на 6 місяців – 29 гривень 96 копійок, на 12 місяців – 57 гривень 32 копійки.

У липні дізнаєтесь про те, хто став «Слугою мертвого слова»

Шановні наші читачі, інформуємо вас про те, що час підбиття підсумків на отримання звання «Слуга мертвого слова» переноситься на липень цього року, який уже, як мовиться, не за горами. Такі зміни — у зв'язку із очікуваним збільшенням числа передплатників на нашу газету та з намаганням якомога неупередженіше підійти до того, аби визначити найбільш збайдужілого посадовця у справі реагування на наші критичні виступи та інформаційні запити як газети, так і читачів, що із запитом зверталися в різні структури й намагалися отримати у відповідь вичерпну інформацію.

А тому, шановні наші читачі, знову звертаємося до вас із проханням надсилати нам листи й матеріали на базі документів щодо питання реагування посадовців різного рангу на звернення, листи та інформаційні запити. Важливо, щоб вони стосувалися періоду з початку минулого, 2017-го, року і до 30 червня 2018 року включно.

Редакція газети «Промінь Просвіти Є»

«ДЖИНС-ІНФІКОВАНІ»: ЯК ВИДАННЯ З ДНІПРА ВИКРИВАЄ САМОПІАР МІСЦЕВОЇ ВЛАДИ

7,5 тисячі гривень за редагування, 8 тисяч за фоторепортаж... Газета «Лица» дослідила, які публікації замовляють органи місцевої влади, й побачила в багатьох випадках піар і відмивання грошей, а не «висвітлення діяльності».

Чому проплачені матеріали від політиків — соромно, а від політиків при владі — ні? Чи є межа між джинсою та висвітленням діяльності органів влади? Загострює ці питання нещодавнє дослідження «Джинс-інфіковані», проведене журналістами дніпровського видання «Лица». Проста, але кропітка робота дозволила створити базу всіх матеріалів у медіа, оплачених із бюджету органів влади Дніпропетровської області за два попередні роки. Це

мало ефект зірваного простирадла й показало те, про що всі знали, але воліли не виносити на публіку: посадовці піаряться, критикують опонентів та просувають власні інтереси коштом платників податків. Тепер це можна побачити в сумах, цифрах і тисячах конкретних заголовків. Ідею проекту журналісти газети «Лица» пропрацювали на хакатоні від ГО «Інтерньюз-Україна», де й виграли грант на її втілення.

Як розповів один із авторів дослідження Ярослав ГАРАГУЦ, за допомогою аналітичного модулю системи Prozorro вдалося витягнути всі дані про закупівлі на висвітлення діяльності органів влади Дніпропетровської області за 2016-2017

роки. Система проста: через bi.prozorro.org задати фільтри: регіон, період та послуги, які шукаєте. «У людини, яка це робить уперше, робота може забрати пару днів, у того, хто вже має досвід, — пару годин», — каже Ярослав. Важливо правильно визначити перелік послуг. У цьому випадку спершу зосередилися тільки на рекламних та маркетингових послугах, а згодом зрозуміли, що подібні закупівлі проходять ще під кількома видами діяльності: друкарські та супутні послуги, послуги теле- та радіомовлення.

(Закінчення на 2 стор.)

«ДЖИНС-ІНФІКОВАНИ»: ЯК ВИДАННЯ З ДНІПРА ВИКРИВАЄ САМОПІАР МІСЦЕВОЇ ВЛАДИ

(Закінчення. Початок на 1 стор.)

«Через те, що ми зумисне брали максимально загальну категорію, наприклад, «друкарські та супутні послуги», а не просто «друкарські послуги», ми отримували набагато більше матеріалу для фільтрації, але точно нічого не пропускали», — розповів Ярослав. Із технічної документації одразу відсіювали все, що не стосується медіа: листівки, білборди тощо. У результаті отримали перелік зі ста двадцяти закупівель. Щодо кожної в замовника — місцевої ради чи адміністрації — за-

ми, де можливо — сумами. Детального аналізу контенту не робили, але систематизували всі доступні для цього вихідні дані. Наприклад, можна визначити найбільшого замовника — ним виявилось КП «Організаційно-аналітична служба» Дніпровської міськради (КП «ОАС»). Можна проаналізувати, де найбільше розміщувався той чи інший замовник. Наприклад, у Кривому Розі більшість матеріалів опубліковано в комунальній газеті «Червоний гірник».

В окремих випадках можна

на прес-службу чи посадовця. Чи маркувалися випуски програм на телебаченні та радіо, публікації в деяких газетах, не встановлено, бо з технічних причин побачити сам матеріал не вдалося. Про це також є позначка в базі.

Що менший населений пункт, тим менше особистого піару посадовців було у публікаціях, ділиться враженнями Ярослав: «Більшість матеріалів від обласної адміністрації — дійсно висвітлення діяльності: акти, оголошення, звіти з інфографіками, таблицями. У місцевих селищних радах це теж схоже на висвітлення. А від міськради у Дніпрі та обласної ради я не можу згадати матеріалів, які були би схожими на висвітлення діяльності. В обласній раді всі матеріали включили ім'я Гліба ПРИГУНОВА (голова облради. — **Ред.**), його цитати, розповіді про те, що він зробив. Це не висвітлення, а його пряма реклама». Також, за спостереженнями Ярослава, значну частку піару містили публікації у криворізьких ЗМІ на замовлення виконавцю міськради.

ЗНАХІДКИ

Піар посадовців — не дивина: «Детектор медіа» щотижня фіксує десятки таких випадків у новинах національних каналів. Але важливим елементом дослідження газети «Лица» є те, що воно документально підтверджує такий піар за бюджетні гроші. Часто в переліку є звичайні журналістські матеріали, які, напевно, могли би вийти і без оплати з бюджету. «Наскільки мені відомо, ніхто до нас нічого подібного не робив. Однією з цілей було прокласти доріжку, зрозуміти, як це можна робити в інших областях», — каже Ярослав. Одна з публікацій звітувала про з'їзд партії «Укроп». Але дослідники зазначають, що партійний піар — радше виняток.

Важко зрозуміти, що спільного має висвітлення діяльності міської ради й кількоти річної програма «Пробіжки з Мариною ФІЛАТОВОЮ». Такі матеріали 33 на трьох місцевих телеканалах. У Дніпрі справді існує міська програма «Спортивна столиця», але у відео її називають «стратегією Бориса ФІЛАТОВА». Марина ж ФІЛАТОВА — очільниця міської федерації легкої атлетики та дружина мера.

Як повідомила генеральна директорка 9-го каналу Ольга ВЛАДИМИРОВА, такі матеріали розміщували через

посередника — підприємця-рекламіста, а в ефір вони виходили з позначкою «На правах реклами». Канал розмістив у своєму ефірному часі готовий продукт за ініціативою замовника, бо це не суперечить умовам ліцензії. Із бюджету також платили за новину про нібито побиття активістом жінки, підпал авто керівника комунального підприємства, спростування заяв політичних опонентів тощо. Очевидно, політики в цих матеріалах більше, ніж звіту про діяльність влади. Для деяких авторів стало сюрпризом побачити свої матеріали у звітах про використання бюджетних коштів. Наприклад,

Відносно КП «ОАС» 2017 року відкрите кримінальне провадження за підозрою в розтраті бюджетних коштів. Як видно в реєстрі судових рішень, ідеться про сумнівний договір на 3,5 мільйона гривень про розміщення інформації в інтернеті. Як уточнили у відділі комунікації обласної поліції, розслідування триває.

Описуючи результати дослідження, «Лица» абсолютно всі матеріали назвали джинсою. Це викликало обурення деяких колег у Дніпрі, які не згодні, що порушують професійні стандарти. «Висвітлення діяльності й прихована реклама — це різні речі, але межа між ними не є дуже чіткою (хоча б через відсутність достатньої практики встановлення факту поширення прихованої реклами), — каже юрист Інституту масової інформації Роман ГОЛОВЕНКО. — Прихована реклама, як і будь-яка реклама, призначена сформувати чи

активіст Олександр СЛОБОДЕНЮК писав звичайну статтю для сайту Zabeba.li й гадки не мав, що вона «висвітлює діяльність» міськради. Іншого активіста, Олександра ДЗЮБУ, не раз цитували Zabeba.li та «Інформатор», а публікація з добутих ним документами та інформацією також виявилася «висвітленням». «Про те, що матеріал у підсумку оплатили комусь як пропаганду діяльності міськради, я дізнався з подивом і невдоволенням, — розповів «Детектор медіа» Олександр ДЗЮБА. — Вважаю, що програми так званої популяризації діяльності органів влади та місцевого самоврядування мають бути скасовані та заборонені, оскільки служать для маніпуляцій думкою громадян та відмивання коштів».

Керівник ТОВ «Альфаком» (юрособа видань Zabeba.li та «Інформатор») Володимир КОЛІСНИЧЕНКО прокоментував це так: «Матеріали публікувалися на основі заявки від КП «ОАС», які були замовником закупівлі. — **Ред.**) Усі статті належать редакції, мало того, автори отримують гонорари за свою роботу. Як редакція розпоряджається цими матеріалами, — справа самої редакції». Він уточнив, що заявки на матеріали від КП містили або теми, або ж готові прес-релізи. А ще з'ясувалося, що до звітів потрапили з десятком невідомих сайтів, які не мають своєї аудиторії й жодних вихідних даних. Можливо, вони є технічними сателітами локальних медіа, наприклад, агрегаторами для нарощування трафіку. На запитання, за яким принципом КП «ОАС» формувало заявки, авторам дослідження відповіли абстрактно: на нарадах із метою найширшого охоплення аудиторії. Протоколів наради не надали, відписавши, що це не публічна інформація.

підтримати інтерес до певної особи, в цьому контексті — до фізичної особи — керівника суб'єкта владних повноважень. Тобто, якщо в матеріалі замість висвітлення діяльності органу приділяється надмірна увага якомусь посадовцю, що формує в аудиторії саме його позитивне сприйняття, то можна говорити про приховану рекламу. Для досягнення цілей інформування населення про діяльність органу особа якогось посадовця взагалі не має значення, адже він не єдиний працівник того органу й не він особисто робить там усю роботу».

На думку юриста, закон про висвітлення діяльності органів влади застарілий і відсталий, бо не вимагає маркувати матеріали, оплачені з бюджету. До парламенту вже вносили законопроект про зміни цих норм, але в лютому відкликали через дискусію довкола ефірного часу нардепів на суспільному телебаченні й радіо.

«Детектор медіа» готовий надати посадовцям, згаданим у матеріалі, можливість висловити свою думку щодо дослідження газети «Лица».

Зоя КРАСОВСЬКА,
«Детектор медіа»,
5 квітня 2018 року

<http://detector.media/infospace/article/136363/2018-04-05-dzhins-infikovani-yak-vidannya-z-dnipra-vikrivae-samopiar-mistsevoi-vladi/>

На світлинах: (вгорі) - команда газети «Лица» на хакатоні Internews / Джерело: Facebook-сторінка Internews Ukraine; (в центрі) - карикатура, розміщена за посиланням: http://detector.media/doc/images/news/archive/2016/136363/i75/ArticleImage_136363.jpg; (внизу) - юрист Інституту масової інформації Роман ГОЛОВЕНКО.

питували договори та акти. З усього переліку склали базу опублікованих за даними договорів матеріалів.

ПІДСУМОК У ЦИФРАХ

За цей період органи влади Дніпропетровщини заплатили редакціям близько 20 мільйонів гривень. Наразі аналітики проекту опрацювали 76 закупівель на суму 15,6 мільйона гривень. На цю суму оплачені 5299 матеріалів у 62 ЗМІ. Із них 2552 матеріали на сайтах, 2132 — на телебаченні та радіо, 1601 — у газетах. Замовниками були 37 органів влади: обласна, міські та селищні ради і їхні виконавчі органи, обласна адміністрація, комунальні підприємства та установи. Загалом на дослідження пішло майже два місяці, але більшість часу витратили на чекання відповідей на запити. Частина органів влади досі не відповіла, тому опрацьовано ще не всі закупівлі.

Всі результати автори дослідження оприлюднили на сайті: із посиланнями, дата-

проаналізувати вартість публікацій. Наприклад, по одній і тій самій закупівлі КП «ОАС» оплачувало півшпальти на суму майже 900 гривень у кам'янській газеті «Событие Сегодня», у дніпровських газетах аналогічна послуга коштує від 1700 до 17 тисяч гривень, а у всеукраїнському виданні «КП в Україні» — понад 70 тисяч. У тій же угоді фігурують послуги літредатора — майже 4 тисячі гривень за одну статтю, і ще близько 3,5 тисячі гривень — за коректуру того ж матеріалу. Фоторепортаж із сесії міськради коштував майже 8 тисяч гривень лише на зйомку, обробка фото оплачувалася додатково.

Можна дослідити, як маркувалися такі публікації. 51 матеріал має позначку «На правах реклами». Це стосується тільки двох кам'янських газет: «Событие Сегодня» та «Наш репортер». У деяких випадках видання виносило матеріал в окрему рубрику «Офіційно», вказувало посилання

ЩО НАС ПРИВЕДЕ ДО УСПІХУ: ІДЕЯ СУСПІЛЬНОГО МОВЛЕННЯ ЧИ РЕАЛЬНІСТЬ «ТЕЛЕРАДІОТАРИ»?

ШВИДШЕ за все, Суспільне телебачення й радіомовлення України, не буде активно підтримане найближчим часом ані з боку держави, ані з боку європейських партнерів. Бо, як це не прикро, його діяльність (ще сьогодні, під час формування здатного на високоєфективну працю колективу) багато в чому має схожість із карикатурою на боротьбу в Україні проти корупції, від якої насправді більше потерпають самі антикорупціонери, а не ті правителі-бізнесуни, що давно вже мали б сидіти за ґратами. І особливо це помітно на тлі того погрому, який вчинили керівники ПАТ «НСТУ» (Публічне акціонерне товариство «Національне суспільне телерадіомовлення України») на Дніпропетровщині. Адже не просто так всеукраїнська газета «День» (дуже авторитетна серед тих патріотично налаштованих українців, які звикли мислити критично) нещодавно присвятила цьому питанню цілу розлогу статтю Вадима РИЖКОВА під заголовком: «Ідея була гарною, але до розуму довести нікому» (її в повному обсязі наша газета передрукувала в четвертому числі за цей рік). І тут не зайвим буде підкреслити, що зазначений заголовок було взято із висловлювання про ці події журналіста Віктора ОЖОГІНА (ведучого радіопроектів і колишнього керівника ДОДТРК, як це зазначено в статті), який, посеред іншого, зазначив:

«У Латвії, наприклад, реформування державного телебачення відбувалося упродовж 20 років, а у нас чомусь за один рік вирішили усі штати порізати... Я сам учасник АТО, тому мене не наважились звільнити. Однак, перевели на «декретну» ставку... Найголовніше те, що я, проробивши у ДОДТРК 30 років, сам мріяв про суспільне радіо та телебачення. Всі мріяли про незалежність від влади та чиновників, будь-який журналіст, хоча це утопія. Однак, ніхто не міг собі уявити, до яких наслідків це призведе. Людей виганяють на вулицю, а обладнання залишається старе, якому вже майже сорок років — з часів московської Олімпіади. Ідея з реформуванням була гарна, але до розуму довести нікому».

А після того одна з провідних радіожурналісток України Валентина ОРЛОВА (теж із Дніпра) так прокоментувала у Фейсбуці виставлений Суспільним мовленням 22 березня матеріал під заголовком: «У Відні Зураб АЛАСАНІЯ розповів про політичний тиск на Суспільне:

«Гидко слухати ці жаління від людини, яка, маючи надвисоку зарплатню руйнатора медіа, претендує на якусь... правду. У Європі подібне ставлення до журналістів-профів неприпустиме. Досить качати європейські гроші, прикриваючись ніби демократичністю та свободою, знищуючи на-

бутки власних медіа та майно, не зважаючи на інтереси слухачів та глядачів».

ПЕРЕД МОЖЛИВИМ ПРОСТОРОМ ПОРОЖНЕЧІ

Мені й досі незрозуміло, чи правління ПАТ «НСТУ», вчинивши кадровий погром серед професіоналів телебачення й радіомовлення на Дніпропетровщині, керувалось самостійно зібраною і ретельно перевіреною інформацією, чи повністю при цьому покладалось на інформацію, яку їм надали керівники філій з Дніпра і з Кривого Рогу, а також на ті рішення, які вони приймали на місцях. Внести більше ясності міг би сам голова правління ПАТ «НСТУ» Зураб АЛАСАНІЯ, але він і досі не відповів як на інформаційний запит від нашої газети, надісланий 15 лютого, так і на звернення від ГО «Криворізьке міське правозахисне товариство» (видавець цієї газети), безпосередньо доставлене в ПАТ «НСТУ» ще раніше (29 січня) її керівником, народним депутатом України першого скликання Миколою КОРОБКОВИМ.

Що стосується телерадіомовлення Дніпра, то мені мало про що відомо, якщо не рахувати виставленого журналістами в інтернет-просторі та описаного у згаданій вище статті в газеті «День». А от щодо Кривого Рогу у мене є чималий обсяг інформації стосовно звільнення з роботи, наприклад, журналісток Аделіни ШВЕЦЬ, Олени МАКОВІЙ,

звукорежисера Сергія ЛУЧКА та інших. Особливо ж багато — стосовно редакторки творчих програм Олени МАКОВІЙ, яка працювала тут на радіомовленні майже чверть століття (якщо точніше, то 24-й рік поспіль); двічі перед «скороченням» вона була незаконно звільнена з роботи й двічі ж поновлена (востаннє — рішенням Верховного суду України в 2007-му році). Тому я спочатку й поведу мову про обставини, пов'язані з останнім її звільненням (уже третім). А вже потім — звернуся до своєї вже оприлюдненої заяви, аби допомогти виправити ситуацію як із цим звільненням, так і з іншими. Також я намагатимуся «достукатися» до серця і мізків керівників ПАТ «НСТУ», аби вони врешті зацікавилися тим, що ж насправді відбувається у нас в регіоні й у Кривому Розі, бо на місці поперечної ТРК (державної) може взагалі залишитися... порожнеча.

В УМОВАХ МОБІНГУ ТОДІ Й СЬОГОДНІ

Як заявила сама Олена МАКОВІЙ, звільнення її з роботи «за скороченням штату» стало для неї абсолютно несподіваним («як обухом по голові»), бо воно могло статися (хоч і теж несправедливо) не раніше червня цього року, але аж ніяк не 30 березня. Адже 12 січня її (в присутності п'яти членів комісії) поставили перед таким вибором: або взагалі відмовитися від будь-якої посади

(по-іншому, самозвільнитися з роботи), або ж погодитися на «декретну ставку» до червня цього року, відтермінувавши цим самим своє звільнення лише на два місяці. І вона своєю рукою на бланку написала: «Не згодна зі звільненням, бо до мене упереджене ставлення. Вимушена тимчасово прийняти пропозицію...». А далі зазначила, що просить повідомляти «...постійно про нові посади, які будуть з'являтися у штатному розписі в системі суспільного мовлення». Поставила дату й залишила підпис (на світліні на 4-й сторінці вгорі). А потім вона ледве вирвалася із того кабінету. Більше ж, ніж через два місяці, днів за десять до звільнення, «комісанти несподівано зайшли в кімнату «Машбюро», де Олена МАКОВІЙ напружено працювала за комп'ютером. Іван ГАЛАМАСЮК тримав у руках папір, за його словами, із переліком вакансій. У відповідь на її запитання про те, чи

її керівника Юлію СІРОКЛИН залишилися непокараними і на своїх місцях. Через це вони абсолютно не були зацікавлені в тому, аби хоч трошечки підвищити статус своєї підлеглої. Навпаки, керівники почали діяти більш хитро, більш приховано, так би мовити «не залишаючи слідів» свого тиску. Ось чому черкали-креслили безжально її матеріали в дві три руки (відводили душу на текстах), примушували нести на передрукування, ставили у невідгідне становище під час збирання інформації, обзивали, як хотіли, бо розуміли, що в колективі ніхто її не наважиться захистити... Адже уявіть собі тільки те, що журналістка протягом цілих останніх десяти років жодного разу не мала змоги бути присутньою навіть на пленарних засіданнях сесії міської ради, жодного разу їй не вдалося побувати в ложі преси!.. Та й до ведення передач у прямому ефірі журналістку новий керівник

з'явилися якісь вакансії для роботи у філії Суспільного на постійній основі, він сказав: «Ні!». На запитання про те, чи є вакансія на посаду редактора, він ухилився від відповіді, промовивши, що не пам'ятає. А ще через кілька днів, зранку 30 березня Іван ГАЛАМАСЮК на чолі великої групи людей, ніби якусь переслідувану, сам знімав Олену МАКОВІЙ на відео, зайшовши до монтажної студії, де вона в той час готувала матеріал до випуску, і повідомив про те, що вона звільнена з роботи.

Якщо читачів може здивувати слово «переслідувана» у зазначеному вище контексті, то ані мене, ані саму Олену МАКОВІЙ, ані інших активістів нашого правозахисного товариства це не дивує. Бо ми знаємо, як їй посеред того жорсткого мобінгу (створення нестерпних умов для роботи) працювалося й працюється. Ще з тих часів (до 2007-го), коли її матеріали начальники взагалі не хотіли читати й кидали під стіл, коли її місяцями не ставили навіть у план роботи радіомовлення, коли нахабно фабрикували різні звинувачення на її адресу, оголошували стягнення й звільняли з роботи. А потім, у серпні 2007-го (коли було виграно справу й у останньому, Верховному, суді), тодішній генеральний директор ТРК «Криворіжжя» Юрій ПІВЕНЬ близько десяти днів ще й не пускав Олену МАКОВІЙ у робочий кабінет. І лише завдяки Володимиру НАЛУЖНОМУ (тоді — заступнику голови криворізького міського об'єднання ВУТ «Просвіта» імені Тараса ШЕВЧЕНКА) просвітанка і журналістка змогла наразі працювати в кабінеті, а не сидіти у вестибюлі ТРК.

Після того, коли згаданого вище керівника змінив Іван ГАЛАМАСЮК, краще Олени МАКОВІЙ працювати не стало. Бо майже всі начальники (разом із тими, що свідчили проти неї в судах, включаючи

допустив лише на 15-му році її роботи, та й то лише після загрози оголосити протестну акцію...

ВИКЛИКАЛИ ПОЛІЦІЮ І НАЗВАЛИ «ТЕРОРИСТОКОУ»

Особливо ж пам'ятним виявився той день, коли Олена МАКОВІЙ (трохи оговтавшись від частково зачитаного їй вголос у п'ятницю, 30 березня, наказу про звільнення з роботи у моїй присутності), прийшла в понеділок, 2 квітня, аби цей наказ отримати на руки, щоб керівництво (не дай Боже!) не придумало-зробило за цей час у випадку її неповаги якийсь інший наказ (про «прогул», наприклад), значно полегшивши цим реалізацію свого бажання звільнити її з роботи без всляких проблем. І це — замість того, аби піти їй назустріч і зреагувати діяльно на її письмову заяву від 19 січня, в якій Олена МАКОВІЙ, посеред іншого, просила: «надати мені перелік обов'язків працівників із числа тих перелічених назв посад, на які я вкажу, перед цим уважно вивчивши той список, з метою здійснення подальшого вибору й зрозумівши, які на мене покладені обов'язки зараз і які я буду виконувати пізніше, коли виберу посаду в криворізькій філії, де, як належить, буду працювати на постійній основі; бо по-іншому це виглядає як пропозиція «купити kota в мішку», насправді не знаючи його реального змісту». Так-так, бо крім того, що їй 12 січня був запропонований свого роду вибір без вибору (бо ж не можна назвати серйозною пропозицією перелік назв на заміщення посад десь там у Івано-Франківську, Полтаві чи в іншій точці України, де немає для неї житла і куди вона повинна була їхати з якогось дива, аби там працювати, кинувши напризволяще своїх хворих батьків!), їй було

ознайомлення(а), згоден(на), не згоден(на) з переведенням на посаду.
*Не хочу зі зміненою м, бо до мене зупинилося ставлення.
 Філіяльне тімчасове прийняти пропозицію, але проше
 поформалити мене. настільки про які посади, які будуть
 з'являтися у штатному розписі у системі суспільного
 мовлення*

12.01.18р
 (дата)

О.Маковий
 (підпис)

Маковий О. В
 (прізвище та ініціали)

запропоновано лише одну назву посади, яку вже обіймала інша працівниця (що перебувала в декретній відпустці), абсолютно без переліку обов'язків, які вона мала б при цьому виконувати. І тут треба підкреслити, що голова правління ПАТ «НСТУ» Зураб АЛАСАНІЯ і досі не відповів на інформаційний запит нашої газети від 15 лютого цього року, в якому серед інших запитань було й таке: «Коли і яким чином було надіслано підрозділам ПАТ «НСТУ» Дніпропетровщини чітко виписані й затверджені правлінням посадові обов'язки, аби співробітники реорганізованих ТРК мали можливість вибирати не назви посад із запропонованого їм переліку, а реальні посади, розуміючи зміст своєї подальшої роботи і обов'язки,

ослухачів за свої передачі «Від серця до серця», «Театральний серпантин», «Освітланок», «Молодіжний камертон» та інші, що вона організувала й проводила цікаві літературно-музичні радіоконкурси «Валентин плюс Валентина» і «Подарунок для коханої», сама знаходячи спонсорів для їх проведення, що паралельно ще близько десяти років працювала керівником літературно-творчої студії «Імідж» у одному з центрів дитячо-юнацької творчості, а її вихованці вигравали навіть всеукраїнські конкурси чи ставали призерами, що сама вона є одним із перших восьми авторів славетної збірки оповідань для дітей про вояків АТО під назвою «Героям слава!»... І зовсім не зайвим буде додати до цього всього і те, що 1 листопада 2016-го року

(склад ради на світліні на 4-й сторінці внизу). Це коли Юлія СІРОКЛИН, яка свідчила проти Олени МАКОВІЙ у суді, підтверджуючи неправомірні звинувачення, навіть програвши разом з іншими суди проти неї, залишилася на роки й роки над нею начальником, при цьому продовжуючи свою брудну справу. Або коли Віктор МОГУРОВ (який під час тих судових справ очолював профспілку, але не захищав Олену МАКОВІЙ, а перейшов на бік адміністрації, після чого ще в 2005-му році журналістка у відповідь на це виїшла із профспілки) став членом комісії, яка приймала доленосні рішення щодо подальшої роботи Олени МАКОВІЙ у філії СУСПІЛЬНОГО вже в 2018-му; дивно, але його навіть до складу громадської ради ввели...

Тому (аби все ж захистити СУСПІЛЬНЕ), я й виступив із заявою до керівника правління ПАТ «НСТУ», яку вже розмістив у Фейсбуці у себе на профілі й поширив на кілька груп. Вони там виписані з мотивуючою частиною. Але (якщо коротко) вони такі:

1. Ініціювати проведення перевірок в телерадіоорганізаціях (із наступним оприлюдненням їх результатів) того,

ЩО НАС ПРИВЕДЕ ДО УСПІХУ: ІДЕЯ СУСПІЛЬНОГО МОВЛЕННЯ ЧИ РЕАЛЬНІСТЬ «ТЕЛЕРАДІООТАРИ»?

які при цьому на них покладаються? Прохання подати назву цього документу і поінформувати про його зміст».

Навпаки, того дня її мало не на порозі одна із заступників Івана ГАЛАСЮКА, Ірина ЗВОНКІНА, зупинила запитанням «Ты чего сюда пришла?». А згодом прибули й полісмени, у присутності яких представниця адміністрації (попри неодноразові зауваження про те, що необхідно спілкуватися державною мовою) вперто продовжувала говорити російською, були тут і інші працівники, включно з інспекторкою з питань кадрової роботи Інною БРИГІНЕЦЬ, яка час від часу піднімалася сходами на другий поверх в кабінет і поверталася з різними документами замість того, щоб Олену МАКОВІЙ запросити до кабінету і там зробити все, що було треба. Однак, мабуть, зовсім іншими були розпорядження згори, бо журналістку навіть назвали «терористкою» і просили поліцейських перевірити, що там лежить у її сумці та в целофановому пакеті, чим навіть самих правоохоронців здивували. А ще — тим, що представниця адміністрації спочатку не хотіла дати журналістці навіть пару аркушів паперу для того, аби та написала заяву про роздрукування табулеграм щодо її заробітку протягом останніх дванадцяти років роботи та щоб видали прес-карту журналіста, яку перед цим для неї готували. Як не дивно, але прохання було виконано лише після того, як один із поліцейських сказав, аби вони це виконали та ще й при цьому щоб показали зразок написання такої заяви.

ЯК ЗУПИНИТИ ПРОЦЕС ФОРМУВАННЯ «ТЕЛЕРАДІООТАРИ»

Навіть уже з огляду на те, як звільняли з роботи цілу групу працівників ТРК «Криворізька», як при цьому фіксували все на відео під началом Івана ГАЛАСЮКА і як не по-людському (на прикладі з Оленою МАКОВІЙ) ставилися до них, можна зрозуміти, що насправді відбувається формування не творчого колективу добросовісних професіоналів, а швидше — якоїсь «телерадіоотари» абсолютно покірних начальству підлеглих. Тим більше, коли згадати, що Олена МАКОВІЙ має диплом філолога про вищу освіту з відзнакою, що вона мала ще наприкінці 90-х років і пізніше багаточисленні відгуки від вдячних радіо-

4	Криворізька РД "КРИВОРІЗЬКА"	Сіроклін Юлія Феліксівна	Директор радіограм
		Могуров Віктор Миколайович	Директор телевізійних програм
		Опейнікова Данута Миколаївна	Заступник завідувача телевізійних програм
5	Донецька РД	Бобрун Владислав Олександрович	Режисер 1 категорії відділу випуску інформаційних програм творчого об'єднання інформаційного мовлення
		Палагута Павло Миколайович	Заступник головного редактора головної редакції "Краматорськ" творчого об'єднання інформаційного мовлення
		Прокопенко Ганна Дмитрівна	Старший редактор територіальної редакції "Маріуполь" творчого об'єднання інформаційного мовлення
6	Житомирська РД	Уманець Алла Іванівна	Редактор відділу програмування та випуску
		Остапчук Ірина Михайлівна	Ведуча програм головної редакції підготовки інформаційно-аналітичних програм та програм для всьукраїнських проєктів творчо-виробничого об'єднання телевізійних програм
		Кулінич Наталія Юріївна	Завідувач відділу підготовки художніх програм творчо-виробничого об'єднання програм обласного радіо "Житомирська хвиля"

вона була серед невеликого числа журналістів, які підписали звернення коаліції «За суспільне мовлення» до Президента України, Кабінету Міністрів України, Верховної Ради України і до журналістської спільноти з метою припинити саботаж реформи Суспільного мовлення України.

Попри вперте мовчання з боку керівництва ПАТ «НСТУ» у відповідь на наші звернення та інформаційні запити, попри мовчазну згоду (а можливо й не тільки згоду) із розпорою над працівниками СУСПІЛЬНОГО на Дніпропетровщині (включно навіть із тими, які відверто виступили на підтримку коаліції «За суспільне мовлення»), мені все-таки здається, що воно зробить висновки із того, що вже відбулося, виправить свої помилки і зупинить процес перетворення СУСПІЛЬНОГО в «ТЕЛЕРАДІООТАРУ» по-рабському слухняних людей, поступово викинувши на вулицю добросовісних професіоналів, здатних не сліпо підкорятися й бути лише піарниками місцевої влади, а реально контролювати її від імені українського громадянського суспільства й подавати про це інформацію як на місцях, так і в центр, аби знали про те всі громадяни України. А то ж виходить, що навіть до складу редакційних рад вони повводили «вчорашніх», аби вслід за адміністраціями підтверджувати своїми діями розправу над добросовісними професіоналами, як це сталося, наприклад, у Кривому Розі

яким чином творчі працівники отримували підвищення в посадах протягом останніх десяти років (на території Дніпропетровщини/

2. Відмовитися від такого елементу кадрової політики в своїй діяльності, як переведення творчих працівників телерадіоорганізацій на вакансії, вже зайняті іншими працівниками з наступним звільненням їх з роботи вже за кілька місяців.

3. Скасувати наказ про звільнення з роботи у Криворізькій філії ПАТ «НСТУ» Олени МАКОВІЙ.

4. Прийняти рішення про те, що в процесі розбудови Суспільного телебачення й радіомовлення України ознайомлення працівників телерадіоорганізацій з переліком вакансій у підрозділах проводити обов'язково разом із ознайомленням із обов'язками під час вибору.

5. Надати відповіді на звернення від ГО «Криворізьке міське правозахисне товариство» та на інформаційний запит газети «Промінь просвіти Є».

Та коли ці вимоги не будуть виконані до 13 квітня (включно), я готуватиму протестну акцію шляхом голодування й проводитиму її за адресою: Київ, вулиця МЕЛЬНИКОВА, 42, навпроти телецентру.

Сергій ЗІНЧЕНКО

На світлинах: (на 1-й і 3-й сторінках) — під час прибуття на рідну ТРК...

Фото автора

Світле слово від серця

ВІЗИТ

Стало модно ходити
 до психолога.
 Прийшла і вона —
 Весна.
 Прийшла і дивиться
 трохи лукаво.
 - Може, вам чаю? Кафи?
 Вас не дратують сині
 шпалери?
 (Лікар був теж із нової ери).
 - Все в мене добре, —
 Весна зітхнула, —
 Тільки...
 Синці у моїм минулім.
 Тільки пташок
 поруйновані гнізда
 Тугу наводять...
 Ненавиджу місто,
 Те, що рабами робить
 блукальців...
 Тиша сумна торкається
 пальців.
 Лікар на гостю глянув
 тривожно:
 Все говоріть. Говоріть — вам
 можна.
 - Ще — забагато
 в мені меланхолій,
 Ніжності й сонця.
 Ромашок, магнолій,
 Хмар у душі моїй —
 теж забагато.
 Хочу летіти, горіть, кохати!
 Хочу зробити цей світ
 теплішим,
 Кращим, добрішим...
 Кажіть скоріше,
 Як зветься хвороба моя?
 Чи можливо
 Мою теплоту розчинити
 у зливах?

Лікар знітився:

- Пані, я бачу,
 Справа безіозна
 й проста неначе...
 Ой, як погано...
 - Що, все так страшно?
 - Страшно...
 що світ не такий, як ви.
10 вересня 2013 року
Наталія ФЕДЬКО,
м. Дніпро
 * * *

МАРШ ГЕРОЇВ

Батько Дніпре!
 Матінко Україна!
 Захистимо кожна доньку
 і сина,
 станемо всі, все віддамо,
 люди!
 Звільнімося від сатани
 й будьмо!
 Батько ТАРАСЕ!
 Ти навчи нас жити
 щоб не давати кров
 з нас царям пили.
 Борітеся-поборете, люди!
 Заповідав. Криком кричав.
 Чуєм!

Вийшли ми із Аратти,
 вийшли ми із Трипілля.
 Наш Володимир-Сонце
 ніс у Європу віру.
 Потім Богдан з'явився,
 з ним піднялась Січ-мати,
 Слово Шевченка кличе
 час тепер нам ставати!

Аеропорт Донецький,
 древня Савур-могила
 для покоління прийдешніх
 покажуть нашу силу.
 Для покоління щасливих,
 котрі ми засіваєм,
 і в сім, і вільній новій
 скажуть: «Ми пам'ятаєм!».
Євген КВІТКА,
м. Кривий Ріг

Промінь Просвіти Є
 Видавець і засновник-ГО "Криворізьке міське правозахисне товариство".
 Свідоцтво про державну реєстрацію
 № 2162 — 900 р, видане 23.02.2017 р.
 Передплатний індекс: 60093
 Адреса редакції: 50099, м. Кривий Ріг,
 вул. Церковна, буд. 3, к. 210. e-mail: kmpzt@ukr.net.
 Тел. 067-568-39-73, 050-413-12-95

Редактор газети: Сергій ЗІНЧЕНКО,
 Редакційна колегія: Сергій ДАШ-
 КОВСЬКИЙ, Сергій ЗІНЧЕНКО, Микола
 КОРОБКО (голова об'єднання), Олександр
 ЧИЖИКОВ. Логотип виготовив Вадим
 БОРИСЕНКО. Газета виходить двічі на
 місяць. Комп'ютерна верстка Л. Верьовка.

Відповідальність за точність наведе-
 них фактів, цифр та імен несуть автори
 матеріалів.
 Редакція не рецензує і не повертає
 рукописи.
 За умови використання наших ма-
 теріалів послання на газету «Промінь
 Просвіти Є» обов'язкове.

Газету друкує офсетним спосо-
 бом
 КП «Криворізька друкарня»
 Криворізької міської ради
 50050, м. Кривий Ріг,
 пр. Металургів, 28,
 тел. 90-63-35.
 Обсяг - 1 друкований аркуш.
 Наклад - 1000 примірників.
 Замовлення № 719.